

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/990

z dnia 10 kwietnia 2018 r.

zmieniające i uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 w odniesieniu do prostych, przejrzystych i standardowych (STS) sekurytyzacji oraz papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami (ABCP), wymogów dotyczących aktywów otrzymanych w ramach umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz metod oceny jakości kredytowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 4, art. 15 ust. 7 i art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1131 sekurytyzacje lub papiery dłużne przedsiębiorstw zabezpieczone aktywami (ABCP) mogą być przedmiotem inwestycji FRP. Wprowadzono szczególną zachętę do inwestowania w proste, przejrzyste i standardowe (STS) sekurytyzacje lub ABCP. Ponieważ rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ⁽²⁾ zawiera już wymogi dotyczące sekurytyzacji STS i ABCP, należy zmienić rozporządzenie (UE) 2017/1131 w taki sposób, aby odnosiło się do przepisów rozporządzenia (UE) 2017/2402 zawierających te wymogi.
- (2) Umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu umożliwiają FRP realizację strategii inwestycyjnej i celów inwestycyjnych zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2017/1131. W rozporządzeniu tym wymaga się, aby kontrahent umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu miał zdolność kredytową oraz aby aktywa otrzymane jako zabezpieczenie miały wystarczającą płynność i jakość umożliwiające FRP osiągnięcie ich celów i spełnienie ich obowiązków, jeżeli konieczna byłaby likwidacja takich aktywów. Standardowe umowy stosowane w odniesieniu do umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu mogą przyczynić się do osiągnięcia celu dotyczącego zarządzania ryzykiem kontrahenta. Określone klauzule mogą jednak sprawić, że aktywa bazowe umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu będą niedostępne dla zarządzających FRP i tym samym będą one niepłynne. Konieczne jest zatem zapewnienie zarządzającym FRP dostępu do aktywów w razie niewywiązania się ze zobowiązania lub w razie wcześniejszego rozwiązania umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz zapewnienie, aby kontrahent nie ograniczał sprzedaży aktywów, wymagając wcześniejszego powiadomienia lub zatwierdzenia.
- (3) Zarządzający FRP nie powinni być zobowiązani do stosowania szczególnych korekt w odniesieniu do wartości składnika aktywów (redukcja wartości), jeżeli kontrahent umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu podlega normom ostrożnościowym zgodnie z prawem Unii. Aby zapewnić wysoką jakość zabezpieczenia udzielonego w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, zarządzający FRP stosują dodatkowe wymogi w przypadku, gdy kontrahent umowy nie podlega prawu Unii lub nie jest uznawany za podmiot równoważny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

Aby zapewnić spójność prawa Unii, minimalne wymogi dotyczące redukcji wartości powinny być takie same, jak odpowiednie wymogi określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾.

- (4) Zarządzający FRP powinni mieć możliwość zastosowania większej redukcji wartości niż minimalna redukcja wartości określona w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, jeżeli uznają to za konieczne do zapewnienia, aby zabezpieczenie otrzymane w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu posiadało wystarczającą płynność, jeżeli wymagają tego warunki rynkowe. Podmioty zarządzające FRP powinny również monitorować wymaganą wielkość redukcji wartości i dokonywać jej zmiany, tak aby zapewnić odpowiedni poziom płynności, szczególnie w przypadku, gdy wielkość redukcji wartości określona w art. 224 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 została zmieniona lub rezydualny termin zapadalności aktywów bądź inne czynniki związane z rentownością kontrahenta zostały zmienione.
- (5) Metody oceny jakości kredytowej, o których mowa w art. 19 ust. 3, powinny być wystarczająco ostrożne, aby zapewnić wiarygodność wszystkich jakościowych i ilościowych kryteriów wspierających ocenę jakości kredytowej oraz ich stosowność w odniesieniu do poprawnej oceny jakości kredytowej instrumentów kwalifikujących się do inwestycji. Ponadto należy zapewnić, aby czynniki makro- i mikroekonomiczne uwzględniane przez zarządzających FRP w ocenie jakości kredytowej były właściwe dla określenia jakości kredytowej emitenta lub instrumentu kwalifikującego się do inwestycji.
- (6) Aby zapewnić odpowiednią jakość instrumentów, w które zarządzający FRP zamierzają inwestować, zarządzający FRP powinni przeprowadzać ocenę jakości kredytowej za każdym razem, gdy zamierzają dokonać inwestycji. Aby uniknąć obchodzenia wymogu określonego w rozporządzeniu (UE) 2017/1131, zgodnie z którym zarządzający FRP inwestują wyłącznie w instrumenty posiadające pozytywną ocenę jakości kredytowej, zarządzający FRP powinni w ramach metody oceny jakości kredytowej wyraźnie określić kryteria dotyczące pozytywnej oceny instrumentów kwalifikujących się do inwestycji w ramach FRP, zanim przeprowadzą faktyczną ocenę jakości kredytowej.
- (7) Metody i kryteria stosowane w ramach ocen jakości kredytowej powinny być spójne, z wyjątkiem przypadków, gdy istnieje obiektywny powód odejścia od tych metod lub kryteriów. Kryteria i metody należy opracować w taki sposób, aby mogły być ponownie wykorzystywane, a nie tylko do konkretnego przypadku i w konkretnym momencie. Spójne stosowanie kryteriów i metod powinno ułatwić monitorowanie oceny jakości kredytowej.
- (8) Aby zapewnić poprawną kwantyfikację ryzyka kredytowego emitenta i relatywnego ryzyka niewypłacalności emitenta i instrumentu, zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1131, zarządzający FRP powinni stosować odpowiednie kryteria ilościowe dostępne na rynku. Nie należy jednak uniemożliwiać im wykorzystywania w stosownych przypadkach dodatkowych czynników.
- (9) Ocena jakości kredytowej emitenta jest jedną z najważniejszych ocen, jakie należy przeprowadzić, ponieważ zapewnia pierwszy poziom gwarancji jakości aktywów. W miarę możliwości zarządzający FRP powinni zatem uwzględnić wszystkie czynniki istotne dla oceny jakościowych i ilościowych kryteriów ryzyka kredytowego w odniesieniu do emitenta instrumentu.
- (10) W wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w skrajnych warunkach rynkowych, zarządzający FRP powinni mieć możliwość podejmowania decyzji inwestycyjnych uchylających wynik oceny jakości kredytowej, jeżeli takie decyzje inwestycyjne leżą w interesie inwestorów, pod warunkiem że decyzje te są uzasadnione i właściwie udokumentowane.
- (11) Ponieważ jakość instrumentów może się zmieniać na przestrzeni czasu, ocena jakości kredytowej nie powinna być jednorazową oceną – należy przeprowadzać ją nieustannie. Ponadto należy ją korygować, szczególnie w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, o której mowa w art. 19 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/1131, w środowisku makro- lub mikroekonomicznym mogącej wpłynąć na aktualną ocenę jakości kredytowej instrumentu.
- (12) Zarządzający FRP nie powinni w sposób mechaniczny nadmiernie polegać na zewnętrznych ratingach kredytowych. Obniżenie ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej przyznanych emitentowi lub instrumentowi przez agencję ratingową powinno zatem być uważane za istotną zmianę wyłącznie, jeżeli zostało poddane ocenie i zestawione z innymi kryteriami. Z tego powodu zarządzający powinni być wciąż zobowiązani do przeprowadzenia własnej oceny, nawet w przypadku wystąpienia takiego obniżenia.
- (13) Zabezpieczenie udzielone w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu powinno charakteryzować się wysoką jakością oraz nie powinno wykazywać wysokiej korelacji z wynikami kontrahenta. Ocena jego jakości kredytowej powinna zatem być pozytywna. Ponieważ nie ma powodu do rozróżnienia między ocenami przeprowadzonymi przez zarządzających FRP w przypadku bezpośrednich inwestycji w aktywa kwalifikowalne a ocenami, które przeprowadzają oni, gdy otrzymują składnik aktywów jako zabezpieczenie, ocena jakości kredytowej w obu przypadkach powinna opierać się na tych samych kryteriach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- (14) W rozporządzeniu (UE) 2017/1131 przyznano Komisji trzy uprawnienia do określenia i zmiany konkretnych przepisów ustanowionych w tym rozporządzeniu. Uprawnienia te mają jeden cel polegający na zapewnieniu, aby środki funduszy rynku pieniężnego były inwestowane w odpowiednie kwalifikowalne aktywa. Aby zapewnić spójność i zgodność tych wymogów oraz aby zapewnić podlegającym im osobom całościowy wgląd w te wymogi i pojedynczy punkt dostępu do nich, wymogi te należy zawrzeć w jednym rozporządzeniu.
- (15) Data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia delegowanego powinna być dostosowana do daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/1131 w celu zapewnienia, aby wszystkie przepisy i wymogi obowiązywały FRP od tej samej daty. Data rozpoczęcia stosowania przepisu zmieniającego wprowadzającego odniesienie do kryteriów dotyczących sekurytyzacji STS i ABCP powinna być taka sama, jak data rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/2402,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

KRYTERIA USTALANIA PROSTYCH, PRZEJRZYSTYCH I STANDARDOWYCH (STS) SEKURTYZACJI LUB PAPIERÓW DŁUŻNYCH PRZEDSIĘBIORSTW ZABEZPIECZONYCH AKTYWAMI (ABCP)

(Art. 15 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/1131)

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/1131

Art. 11 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1131 otrzymuje brzmienie:

„c) prostą, przejrzystą i standardową (STS) sekurytyzację określoną zgodnie z kryteriami i warunkami ustanowionymi w art. 20, 21 i 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*) lub ABCP będący STS określony zgodnie z kryteriami i warunkami ustanowionymi w art. 24, 25 i 26 tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”.

ROZDZIAŁ 2

ILOŚCIOWE I JAKOŚCIOWE WYMOGI DOTYCZĄCE JAKOŚCI KREDYTOWEJ ODNOSZĄCE SIĘ DO AKTYWÓW OTRZYMANÝCH W RAMACH UMÓW Z OTRZYMANÝM PRZYRZECZENIEM ODKUPU

(Art. 15 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/1131)

Artykuł 2

Ilościowe i jakościowe wymogi dotyczące płynności odnoszące się do aktywów, o których mowa w art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1131

1. Umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, o których mowa w art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1131, spełniają przyjęte standardy rynkowe, a zawarte w nich warunki umożliwiają zarządzającym FRP pełne egzekwowanie ich praw w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta takich umów lub w przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy, a także zapewniają zarządzającym FRP nieograniczone prawo do sprzedaży wszelkich aktywów otrzymanych jako zabezpieczenie.

2. Aktywa, o których mowa w art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1131, podlegają redukcji wartości równej wartościom korekty z tytułu zmienności, o których mowa w art. 224 ust. 1 tabele 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla danego rezydualnego terminu zapadalności w odniesieniu do pięciodniowego okresu upłynienia i najwyższej oceny pod względem stopnia jakości kredytowej.

3. W razie potrzeby zarządzający FRP stosują dodatkową redukcję wartości oprócz tej, o której mowa w ust. 2. Aby ocenić, czy taka dodatkowa redukcja wartości jest potrzebna, uwzględniają oni wszystkie czynniki wskazane poniżej:

a) ocenę jakości kredytowej kontrahenta umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu;

b) okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia zdefiniowany w art. 272 pkt 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- c) ocenę jakości kredytowej emitenta lub składnika aktywów stosowanego jako zabezpieczenie;
  - d) rezydualny termin zapadalności aktywów stosowanych jako zabezpieczenie;
  - e) zmienność ceny aktywów stosowanych jako zabezpieczenie.
4. Do celów ust. 3 zarządzający FRP wprowadzają przejrzystą politykę redukcji wartości dostosowaną do każdego składnika aktywów, o których mowa w art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1131, otrzymanego jako zabezpieczenie. Polityka ta jest udokumentowana i uzasadnia każdą decyzję dotyczącą zastosowania konkretnej redukcji wartości w odniesieniu do wartości składnika aktywów.
5. Zarządzający FRP regularnie weryfikują redukcję wartości, o której mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę zmiany rezydualnego terminu zapadalności aktywów stosowanych jako zabezpieczenie. Zarządzający FRP weryfikują również dodatkową redukcję wartości, o której mowa w ust. 3, za każdym razem, gdy ulegną zmianie czynniki, o których mowa w tym ustępie.
6. Ust. 1–5 nie mają zastosowania, jeżeli kontrahentem umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu jest którykolwiek z określonych poniżej podmiotów:
- a) instytucja kredytowa nadzorowana zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾ lub instytucja kredytowa posiadająca zezwolenie wydane w państwie trzecim, pod warunkiem że wymogi dotyczące nadzoru ostrożnościowego i wymogi regulacyjne są równoważne z wymogami stosowanymi w Unii;
  - b) firma inwestycyjna nadzorowana zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽²⁾ lub firma inwestycyjna z państwa trzeciego, pod warunkiem że wymogi dotyczące nadzoru ostrożnościowego i wymogi regulacyjne są równoważne z wymogami stosowanymi w Unii;
  - c) zakład ubezpieczeń nadzorowany zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽³⁾ lub zakład ubezpieczeń z państwa trzeciego, pod warunkiem że wymogi dotyczące nadzoru ostrożnościowego i wymogi regulacyjne są równoważne z wymogami stosowanymi w Unii;
  - d) kontrahent centralny posiadający zezwolenie na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁴⁾;
  - e) Europejski Bank Centralny;
  - f) krajowy bank centralny;
  - g) bank centralny państwa trzeciego, pod warunkiem że wymogi dotyczące nadzoru ostrożnościowego i wymogi regulacyjne stosowane w tym państwie zostały uznane za równoważne z wymogami stosowanymi w Unii zgodnie z art. 114 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

ROZDZIAŁ 3

KRYTERIA OCENY JAKOŚCI KREDYTOWEJ

(Art. 22 rozporządzenia (UE) 2017/1131)

Artykuł 3

Kryteria zatwierdzania metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1131

1. Zarządzający FRP zatwierdzają metody oceny jakości kredytowej, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1131, pod warunkiem że spełniają one wszystkie określone poniżej kryteria:
- a) metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej są stosowane systematycznie w odniesieniu do różnych emitentów i instrumentów;
  - b) metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej są wspierane przez wystarczającą liczbę odpowiednich kryteriów jakościowych i ilościowych;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- c) jakościowe i ilościowe dane wejściowe na potrzeby metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej są wiarygodne dzięki stosowaniu próbek danych odpowiedniej wielkości;
- d) poprzednie wewnętrzne oceny jakości kredytowej przeprowadzone za pomocą metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej zostały poddane odpowiedniemu przeglądowi przez zarządzających danym FRP w celu określenia, czy metody oceny jakości kredytowej są odpowiednim wskaźnikiem jakości kredytowej;
- e) metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej obejmują środki kontroli i procesy dotyczące ich opracowywania oraz zatwierdzania umożliwiające odpowiednie sprawdzenie ich funkcjonowania;
- f) metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej obejmują czynniki, które zarządzający FRP uważają za istotne dla określenia jakości kredytowej emitenta lub instrumentu;
- g) w ramach metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej systematycznie stosuje się kluczowe założenia dotyczące jakości kredytowej i kryteria pomocnicze, aby sporządzić wszystkie oceny jakości kredytowej, chyba że istnieje obiektywny powód odejścia od tego wymogu;
- h) metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej obejmują procedury służące zapewnieniu, aby kryteria, o których mowa w lit. b), c) i g), wspierające istotne czynniki w ramach metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej miały wiarygodną jakość i znaczenie dla emitenta lub instrumentu podlegającego ocenie.

2. W ramach procesu zatwierdzania metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej zarządzający FRP oceniają wrażliwość metod na zmiany w jakichkolwiek leżących u ich podstaw założeniach i kryteriach dotyczących jakości kredytowej.

3. Zarządzający FRP posiadają procedury zapewniające określenie i odpowiednie usunięcie anomalii lub niedociągnięć wykrytych w ramach weryfikacji historycznej, o której mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1131.

4. Metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1131:

- a) są nadal stosowane, chyba że istnieją obiektywne powody pozwalające wnioskować, że metody wewnętrznej oceny jakości kredytowej wymagają zmiany lub że należy zaprzestać ich stosowania;
- b) są w stanie niezwłocznie uwzględniać wszelkie ustalenia wynikające z bieżącego monitorowania lub przeglądu, szczególnie w sytuacji, gdy zmiany strukturalnych warunków makroekonomicznych lub warunków panujących na rynkach finansowych mogłyby potencjalnie wpływać na ocenę kredytową opracowaną za pomocą tych metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej;

c) umożliwiają porównanie poprzednich wewnętrznych ocen jakości kredytowej.

5. Metoda wewnętrznej oceny jakości kredytowej, o której mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1131, jest niezwłocznie usprawniana, jeżeli jakkolwiek przegląd, w tym proces zatwierdzania, wykaże, że nie jest ona odpowiednia do zapewnienia systematycznej oceny jakości kredytowej.

6. W ramach procedury wewnętrznej oceny jakości kredytowej określa się z góry sytuacje, w których wewnętrzną ocenę jakości kredytowej uznaje się za pozytywną.

Artykuł 4

Kryteria kwantyfikacji ryzyka kredytowego i relatywnego ryzyka niewypłacalności emitenta i instrumentu, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1131

1. Kryteria kwantyfikacji ryzyka kredytowego emitenta i relatywnego ryzyka niewypłacalności emitenta i instrumentu, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1131, są następujące:

- a) informacje dotyczące wyceny obligacji, w tym spready kredytowe oraz wycena porównywalnych instrumentów o stałym dochodzie i powiązanych papierów wartościowych;
- b) wycena instrumentów rynku pieniężnego związanych z emitentem, instrumentem lub sektorem przemysłowym;
- c) informacje dotyczące wyceny swapów ryzyka kredytowego, w tym spready swapów ryzyka kredytowego dla porównywalnych instrumentów;
- d) statystyki niewykonania zobowiązania dotyczące emitenta, instrumentu lub sektora przemysłowego;

- e) indeksy finansowe związane z położeniem geograficznym, sektorem przemysłowym lub klasą aktywów emitenta lub instrumentu;
  - f) informacje finansowe dotyczące emitenta, w tym wskaźniki rentowności, wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem, wskaźniki dźwigni finansowej oraz wycena nowych emisji, w tym istnienie papierów wartościowych o niższym stopniu uprzywilejowania.
2. W razie potrzeby i w stosownych przypadkach zarządzający FRP stosują dodatkowe kryteria oprócz tych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 5

Kryteria ustalania wskaźników jakościowych dotyczących emitenta instrumentu, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1131

1. Kryteria ustalania wskaźników jakościowych dotyczących emitenta instrumentu, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1131, są następujące:
- a) analiza wszystkich aktywów bazowych, która w przypadku ekspozycji sekurytyzacyjnej obejmuje ryzyko kredytowe emitenta i ryzyko kredytowe aktywów bazowych;
  - b) analiza wszelkich aspektów strukturalnych odpowiednich instrumentów wyemitowanych przez emitenta, która w przypadku instrumentów finansowych będących wynikiem sekurytyzacji obejmuje analizę nieodłącznego ryzyka operacyjnego i ryzyka kontrahenta instrumentu finansowego będącego wynikiem sekurytyzacji;
  - c) analiza odpowiednich rynków obejmująca ich poziom wielkości i płynności;
  - d) analiza państwa obejmująca zakres zobowiązań jawnych i warunkowych oraz wielkość rezerw walutowych w porównaniu ze zobowiązaniami w walutach obcych;
  - e) analiza ryzyka związanego z zarządzaniem dotycząca emitenta, obejmująca oszustwa, grzywny za niewłaściwe postępowanie, spory, przekształcenia finansowe, pozycje wyjątkowe, rotację osób na stanowiskach kierowniczych, koncentrację kredytobiorców i jakość audytów;
  - f) badanie związane z papierami wartościowymi dotyczące emitenta lub sektora rynku;
  - g) w stosownych przypadkach analiza ratingów kredytowych lub perspektywy ratingowej przyznanych emitentowi instrumentu przez agencję ratingową zarejestrowaną w ESMA i wybraną przez zarządzającego FRP, o ile agencja ta została wybrana jako odpowiednia dla konkretnego portfela inwestycyjnego FRP.
2. W razie potrzeby i w stosownych przypadkach zarządzający FRP stosują dodatkowe kryteria oprócz tych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Kryteria ustalania wskaźników jakościowych ryzyka kredytowego dotyczących emitenta instrumentu, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1131

W miarę możliwości zarządzający FRP oceniają następujące jakościowe kryteria ryzyka kredytowego w odniesieniu do emitenta instrumentu:

- a) sytuację finansową emitenta lub, w stosownych przypadkach, gwaranta;
- b) źródła płynności emitenta lub, w stosownych przypadkach, gwaranta;
- c) zdolność emitenta do reagowania na przyszłe zdarzenia o charakterze ogólnorynkowym lub zdarzenia charakterystyczne dla emitenta, w tym zdolność do spłaty długu w wysoce niekorzystnej sytuacji;
- d) siłę sektora emitenta w ramach gospodarki w stosunku do tendencji gospodarczych oraz pozycję konkurencyjną emitenta w jego sektorze.

Artykuł 7

Zmiany

1. Zarządzający FRP mogą nie zastosować się do wyniku osiągniętego w ramach metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej jedynie w wyjątkowych okolicznościach, w tym w skrajnych warunkach rynkowych, oraz w sytuacji, gdy istnieje ku temu obiektywny powód. Zarządzający FRP, którzy nie zastosowali się do wyniku osiągniętego w ramach metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej, dokumentują taką decyzję.
2. W ramach procesu dokumentowania decyzji, o którym mowa w ust. 1, zarządzający FRP określają osobę odpowiedzialną za podjęcie decyzji oraz obiektywny powód podjęcia tej decyzji.

Artykuł 8

Istotna zmiana, o której mowa w art. 19 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/1131

1. Istotna zmiana, o której mowa w art. 19 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/1131, ma miejsce zawsze, gdy:
  - a) nastąpi istotna zmiana w odniesieniu do któregokolwiek z poniższych punktów:
    - (i) informacji dotyczących wyceny obligacji, w tym spreadów kredytowych oraz wyceny porównywalnych instrumentów o stałym dochodzie i powiązanych papierów wartościowych;
    - (ii) informacji dotyczących wyceny swapów ryzyka kredytowego, w tym spreadów swapów ryzyka kredytowego dla porównywalnych instrumentów;
    - (iii) statystyk niewykonania zobowiązania dotyczących emitenta lub instrumentu;
    - (iv) indeksów finansowych związanych z położeniem geograficznym, sektorem przemysłowym lub klasą aktywów emitenta lub instrumentu;
    - (v) analizy aktywów bazowych, szczególnie w odniesieniu do instrumentów będących wynikiem sekurytyzacji;
    - (vi) analizy odpowiednich rynków obejmującej ich wielkość i płynność;
    - (vii) analizy aspektów strukturalnych odpowiednich instrumentów;
    - (viii) badania związanego z papierami wartościowymi;
    - (ix) sytuacji finansowej emitenta;
    - (x) źródeł płynności emitenta;
    - (xi) zdolności emitenta do reagowania na przyszłe zdarzenia o charakterze ogólnorynkowym lub zdarzenia charakterystyczne dla emitenta, w tym zdolności do spłaty długu w wysoce niekorzystnej sytuacji;
    - (xii) siły sektora emitenta w ramach gospodarki w stosunku do tendencji gospodarczych oraz pozycji konkurencyjnej emitenta w jego sektorze;
    - (xiii) analizy ratingów kredytowych lub perspektywy ratingowej przyznanych emitentowi lub instrumentowi przez agencję ratingową lub agencje ratingowe wybrane przez zarządzającego FRP jako odpowiednie dla konkretnego portfela inwestycyjnego FRP;
  - b) rating instrumentu rynku pieniężnego, sekurytyzacji lub ABCP zostaje obniżony do poziomu niższego niż dwa najwyższe krótkoterminowe ratingi kredytowe przyznane przez dowolną agencję ratingową regulowaną i certyfikowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 ⁽¹⁾.
2. Zarządzający FRP oceniają istotną zmianę kryteriów, o których mowa w ust. 1 lit. a), biorąc pod uwagę czynniki ryzyka i wyniki scenariuszy warunków skrajnych, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) 2017/1131.
3. Do celów ust. 1 lit. b) zarządzający FRP ustanawiają wewnętrzną procedurę wyboru agencji ratingowych odpowiednich dla konkretnego portfela inwestycyjnego określonego FRP oraz służącą określeniu częstotliwości, z jaką FRP monitoruje ratingi tych agencji.
4. Zarządzający FRP uwzględniają obniżenie ratingu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), a następnie przeprowadzają własną ocenę zgodnie ze swoimi metodami wewnętrznej oceny jakości kredytowej.
5. Zmiana metod wewnętrznej oceny jakości kredytowej stanowi istotną zmianę, o której mowa w art. 19 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/1131, z wyjątkiem sytuacji, gdy zarządzający FRP mogą udowodnić, że zmiana ta nie jest istotna.

Artykuł 9

Ilościowe i jakościowe wymogi dotyczące jakości kredytowej odnoszące się do aktywów, o których mowa w art. 15 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1131

Zarządzający FRP stosują art. 3–8 niniejszego rozporządzenia przy ocenie jakości kredytowej płynnych zbywalnych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego, o których mowa w art. 15 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1131.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 lipca 2018 r. z wyjątkiem art. 1, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
